

הוכן ע"י כולל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים מיקוד 91430

טל/פקס 651-5004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

בבא מציעא דף פ"א ע"ב

דין הלוהו על המשכון

ר' אליעזר	ר' עקיבא	
שי"ח	שי"ש	הלוהו בלא שטר
שי"ש	שי"ש	הלוהו בשטר
שי"ח	שי"ש	משכנו בשעת הלואתו
שי"ש	שי"ש	משכנו שלא בשעת הלואתו

תוס' ד"ה דברי

בלא שטר	בשטר	
מחלוקת ר"א ור"ע	לרש"י: שי"ש ¹ לתוס': מחלוקת ר"א ור"ע ²	משכנו בשעת הלואתו
שי"ש	שי"ש	משכנו שלא בשעת הלואתו

¹לרש"י ד"ה אבל הלוהו הטעם שמודה ר' אליעזר כשהלוהו בשטר דהוי שי"ש הוא משום שכשיש שטר אין המלוה צריך את המשכון לזכרון דברים וע"כ לגוביינא שקלי'. ולפ"ז אין טעם לחלק בין משכנו בשעת הלואתו או שלא בשעת הלואתו, דכל שיש שטר הוי המשכון לגוביינא וחשיב המלוה שי"ש עליו. ובתוס' ד"ה דברי חולק, וס"ל דשטר שבכאן הוא רק סימן לומר שמירי שלא בשעת הלואתו, וכל שלא בשעת הלואתו הוא לגוביינא ולכן חשוב שי"ש.

²להוכיח דין זה הביאו תוס' את דברי הבה"ג דס"ל להיפך ממש מרש"י, דלרש"י הנ"ל השטר הוא סיבה שלכו"ע הוי שי"ש, ולבה"ג השטר הוא סיבה לומר שבשעת הלואה לא יקנה המשכון לר' יצחק (דבלא שטר ס"ל לבה"ג שבע"ח קונה משכון אפי' כשמשכנו בשעת הלואה), וה"ה שלא יהיה אליבא דר' אליעזר שומר שכר על המשכון כיון שהמלוה מסתמך על השטר ולא על המשכון ואין המשכון לגוביינא.